

Львівська Зоря

ЧАСОПИС ДЛЯ ПОШИРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

Виходить два рази тижнево: в четвер на 4 ст., під неділю на 8 ст. | Передплата в краю: 1/4-річно 6 зол., місячно 2 зол. За кордоном 1/4-річно 1 амер. долар. — Ціна числа 25 сот — Конто П. Щ.: Краків 405.867.

Новий римо-кат. ритуал

Зрівняння присяги жінок при вінчанню.

З Новим Роком (1929) буде впроваджений новий ритуал для римо-кат. костела в Польщі. Справу його опрацювання розпочала конференція лат. єпископів 1920 р. До комітету праці вибрані тоді були єпископи: Нововейські (голова), Фульман, Галь і Лукомські. Вони й акцентували проєкт нового ритуалу, випрацьований проф. дух. сем. о. Юзефом Міхалюком, в декілька доповнивши, а Столиця Апост. затвердила. Титул його довгий, а зачинається словами: „Rituale Romanum Pauli V Pontificis Maximi iussu editum i t. d. ecclesiis

Poloniae adaptatum“... Перші два слова становлять його скорочений титул.

Зміни в ритуалі дуже малі але цікаві. І так пр. при хрещенню дозволяє новий ритуал питання священника й відповіді родичів у мовах: польській, французькій, російській, німецькій і литовській. При шлюбній церемонії формула присяги буде однакова для молодого й молодої, отже будуть опущені слова про послуханство у неї. Опріч того дозволено деякі молитви в польській мові, але на загал зміни мінімальні і не в богослуженню.

Подих Азії на Європу

Що проповідує фальшивий „спаситель“ Крішнамутрі

В білих штанах (ознаці найвищої касті Гіндусів) появилася в Європі Жідду Крішнамутра, гіндуський філософ і проповідник, котрого його прихильники називають „Учителем Світа“, тай отаборився в протестантській Голандії, на лісних полях, коло місцевости Оммен. „Орден зірки“, котрий обводить його по світі, урядив там чотири великі табори наметів: для жінок, мужчин, подруж і людей, що самі собі варять. Опріч того уряджено там велику проповідницю на 3000 місць, льокаль для реєстрації прибувних слухачів, великий гараж для авт, фризієрню, базар, бюро загублених річей, кантину і 12 їдалень — все під шатрами. Дальше уряджено в тих лісах, частинно під наметами, частинно вже в мурованих домах, банк, бюро преси, пошту, бюро для подорожних, фотографічне ателіє, — словом: ціле велике місто. Згадані ліси подарував „Ордену зірки“ барон Филип Паллянт.

Сам „спаситель“ Крішнамутрі не приймає ніяких дарів, але зате його „Орден“ бере, бо подорожі „учителя світа“ дуже коштовні: три місяці проповідує він в Індіях, три в Європі, три в Америці, три в інших частях світа скрізь під шатрами, на воздусі, при великим огнищі. В його проповідницькім

районі не вільно їсти мяса, пити алкоголь й курити тютюну. Великі маси зблизованих Європейців і Американців йдуть до нього й заосмотрюють його і його „орден“ (котрого члени що дня мусять мати теплу купіль у ванні) у все потрібне до життя. А він проповідує. Що? Ось що:

„Я прийшов, щоб освободити вас від Авторитету, але не на те, щоб поставити новий Авторитет“. Се його провідна думка. А далі слідує фрази, в котрі кожний може собі вкладати зміст, який сам хоче. Тут „учитель світа“ каже: „Є тільки одна ціль в життю: правда. Але шлях до неї мусить собі кожний сам відшукати. Не будьте учениками правди“. — А що се за „правда“, він благородно не каже і при нічим не обстоює, опріч того, що треба „освободитися“ від усякого Авторитету. Раз робить натяки, що під „правдою“ можна розуміти милосердя, другий раз, що „красу“, то знов здоровля або навіть „щастя“, не кажучи, на чім воно полягає, а все проповідує про „свободу“.

Ліберальна преса хвалить його без уговку, а його проповіді порівнює з Христовими і називає „нагорними“...

Жнива в Польщі

Недавно подали ми дані про урожай у Сх. Галичині. Тепер урядово оповіщують отсі дані про урожай в цілій Польщі:

Сего року зібрано пшениці 16.6 мільйонів квінталів, жита 59 мільйонів, ячменю 19 мільйонів, вівса 36.5 мільйонів. В порівнянні з 1927 р. зібрано пшениці 99%, жита 104%, ячменю 117%, вівса 108%. В порівнянні з урожаєм останніх 5 літ: пшениці 111%, жита 110%, ячменю 123%, вівса 116%.

Золото подорожіло, бо кілька держав закупило в Лондоні більші запаси золота, Німеччина, Франція, Югославія і багато інших.

Держава приписує танець

Котра держава? Розуміється, що большевицька. „Комсомольська Правда“ пише, що сей місяць („октябр!“) має бути присвячений вивченню нового танцю всего СССР. „Танець той має бути примітивний, зложений з кількох кроків, „взмахов рук, ударов в ладоши и дружных вскриков“... Центр тяжести не в самім танці, а в його масовости...“

Над усею большевицькою висить мара голоду, села ограблені, міста в нужді, — а ті приписують масовий танець!

І всі мусять танцювати „на честь революції“, хочуть чи не хочуть. З Москви при помочи радія в оден день накажуть танець всім завойованим народам а може й „товаришам“ поза СССР. Небувале але — веселе.

ЦЕРКОВНА МОВА

I.

Приймаючи віру Христову, 940 літ тому взад, наші предки знайшли й готову слов'янську літературну мову, що тогді мала вже поверх столітню свою історію і розмірно багате письменство. Творцями сеї мови були, як загально відомо, перші слов'янські апостоли, славні солунські брати свв. Кирило (Константин) і Методій та їх ученики. Основою служила мова первісних Болгар, однак вже з самого початку увійшли в неї мовні елементи інших Славян так, що вона мала повне право уважатися й бути мовою всеслов'янською, універсальною — другою побіч латинської в Європі. Поширившись з християнством на Русь, вона з одного боку дала почин і форму нашому найдавнішому письменству, з другого боку сама підпала під вплив живого слова. Так повстала церковно-слов'янська мова, що сьогодні для поверх 150 мільйонів людей є таким органом слова божого в церкві як для римо-католиків латина, а для всіх Славян без виїмка є ще найстаршим прототипом їхніх мов — знов, як прм. латина для всіх романських народів. Отсе подвійне, релігійне і наукове значіння обох мертвих мов, латини і слов'янщини, ставить їх на перших місцях серед усіх мов християнського світа, як предмети пошани і студій.

Церковно-слов'янська мова найбільше поширена в православної Церкві; в католицькій вона вживається головню Слов'янами східного обряду (між Слов'янами латинського обряду одними тільки Хорватами в Далматії й Істрії). Взагалі зпоміж усіх європейських мов, католицька Церква признає тільки три як канонічні: латинську, грецьку і церковно-слов'янську. На практиці, вона толерує лише два виїмки: румунський і мадярський. Сталося се у виїмкових обставинах. Румунські католики (в Семигороді) мали свою мову в богослуженнях ще перед об'єднанням з Римом (з часу, коли грецький патріархат намагався ввести у них грецьку мову намість давньої слов'янської; вислід боротьби був посередній — романізація у XVII в.), й Апостольська Столиця приймила се посередню до відомо. Натомість Рим спротивився мадяризації богослуження для греко-католиків мадярської (колись руської або румунської) народности, та після великого натиску угорського уряду толерує її тільки під умовою, що сакраментні слова в часі трансубстанціяції („прійм'те, яд'те“ і „пийте оть нея“) будуть і дальше висловлювані по слов'янськи. Значить, Рим (як зрештою кожда инша Церква) принципово противний таким радикальним змінам як заміна одної літургічної мови другою; для латинників він знає тільки один однісенький виїмок, згаданих висше Хорватів, що вживають слов'янської мови ще з часів свв. Кирила і Методія (що по всій правдоподібности правила Службу по

західному обрядові); однак і сей вимок обмежений на докладно означені місцевості. З сього випливає, що кожда нова спроба язикової революції в основних богослужбових зустрілях опозицію найвищої влади католицької Церкви, подібно як се було б у кожній іншій церковній організації з універсальним характером, не виймаючи й усіх православних.

II.

Все вище сказане повинні зясувати собі ті наші земляки, що по звичаю розгромленого воцтва (пор. нашу статтю п. н. „Політика проти Церкви“) наважились внести гасло революції в нашу тисячлітню церковну мову. А зясувавши все те, нехай себе спитують: які є рації підіймати сьогодні такий клич?

Бо що такої релігійної рації цілком нема, що потреби в такій революції ні трохи не відчувають ті, що вірують, практикують у Церкві і нею дорожать, — се хіба ясне і самим нашим політичним мародерам. Щоб, м'явля, зміст богослуження був кождому зрозумілий? Сей зміст є з одного боку зрозумілий кождому вірному без огляду на те, якою мовою він не говорив; з другого боку — коли мова про букву богослужбових текстів, то хочби їх переклали не тільки на літературну мову, а й на любе наріччя або піднаріччя, то без індивідуального почування, без релігійної інтуїції, ці тексти завжди остануть книгою семи печатями запечатаною. А втім, історія вчить, що всякі радикальні зміни в церковній практиці, між ними й переклади богослужбових мов, доконувалися в часі підмісу релігійних почувань, хочби навіть еретичних, і людьми захопленими релігійним ентузіазмом. Сучасний нам момент не то не має такого характеру, сьогодні, всі дійсно релігійні елементи з негодуванням відкинуть усі революційні затії як такі, що не мають нічого спільного з релігійними почуваннями і практикою, що виходять від людей віри й Церкви байдужних, якщо не ворожих, та що не можуть ні-до-чого іншого довести як до церковної руїни.

Якщо окличники сей революції хотять бути щирі й чесні, то самі признають, що їхні мотиви не мають ні-

го спільного з релігією, а вже найменше мають на одні „поглиблення“ релігійного духа в наших громадянстві. Дійсні мотиви — то, в одній частині, вони лежать у психології політичних мародерів, що зазнавши невдачі на полі політики у змаганнях з ворогами, бажають відбити ці неспіхи на останках власного національного добра — на Церкві; в другій частині, — то вислів фальшивого, вибитого з колії націоналізму, що також хоче надолужити свої невдачі на ниві літератури, науки і мистецтва формальними завоюваннями в церковній діяльності, без огляду на неминучі з сього наслідки для нації. Чому, приміром, ті панове не подумают над тими фатальними наслідками, що падають на нашу Церкву і всю західно-українську частину нації із за коляняського календаря?

В кождім разі, поки „реформатори“ (lucus a non lucendo) рішуться явно підіймати своє „іду на вас“, нехай знають, що в сій своїй злопам'ятній акції матимуть проти себе не лише всю церковну ерархію, від найнижчої до найвищої, а й виключити зорганізований відпір з боку релігійної і національно думачого і відчуваючого громадянства. Нехай знають, що підуть внутрішню горожанську війну. Отже — nolite me tangere!

Зїзд рос. монархістів

В Парижі відбувся зїзд делегатів російських монархістів з Франції, Англії, Німеччини, Югославії, Болгарії, Італії, Фінляндії, Бельгії, Греції та інших країн під проводом кн. Шахматова. Се група прихильників Николая Николаевича. Ухвалено випрацювати програму, з котрою монархісти виступлять в Росії. Намічено також устрій на перехідний час по упадку большевизму.

СОРОЧКИ ІВАН РІДЛЬ
МУЖЕСЬКІ Львів
 вулиця Академічна 2.
 2676 27—30

Час відновити передплату!

Наша адвокатура й суспільність

В суботу відбулися у Львові в льокалі тов. „Земля“ сходина львівської делегатури Союзу Українських Адвокатів, на котрі прибуло двадцять і кілька укр. адвокатів.

Адв. д-р Старосольський виголосив реферат п. з. „Проблем правості в державі“. Представивши сучасні теорії на ту тему, дійшов до висновку, що навіть суспільність, котра знаходиться в чужій державі може впливати на її правовість. — Адв. д-р Домбчевський ілюстрував ту теоретичну лекцію практичними даними в Галичині й Волині, котру недавно відвідав і дійшов до висновку, що коли так далі буде, як є, то втрачимо тут останні прав.

Адв. д-р Савчак реферував про економічне становище адвокатів і дійшов до висновку, що з причин конкуренційних муситесь кредитувати клієнтам, як се роблять жидівські адвокати, і частійше показуватися на селах. — Адв. д-р Коптєх реферував справу будови санаторії для укр. адвокатів у Ворохті й т. д.

Дискусія була дуже оживлена й інтересна. В ній поодинокі дискусанти стверджували такі факти: Що важке становище наших адвокатів се тільки оден з проявів важкого становища всієї адвокатури й усього середнього стану до купецтва включно, але що матеріальне становище наших адвокатів на загал все таки краще ніж жидівських (у львівській області є коло 80% жидів адвокатів, а в оставших 20% мазу перевагу мають Українці над Поляками). Даліше наведено як приклад оден суд, що правда — виймовий, де вже коло 70% справ опинилося в руках укр. адвокатів, хоч вони становлять там усього десяту частину всіх адвокатів. При усвідомленню мас і при виключенні посвяченню адвокатів своєї праці своєму фахови українська адвокатура може зовсім добре видержати конкуренцію. З другої знов сторони підшошено ряд сумних обставин, нпр. що навіть деякі наші кооперативи, ба й одиниці з духовенства не роблять контракти у своїй мові (наводжено імена), що від своїх адвокатів вимагається даремщини і жертвенности, а з люкративними справами наші йдуть до чужих, наводжено випадки, що навіть найрухливіша публична праця адвоката не ви-

робляє до нього довіря як до адвоката і т. п.

Вирішено актуальні справи обговорити в органі „Союза“ і в щоденній пресі та віднести до преси взагалі, щоб більше місця присвячувала публично-правним справам.

Чому розброєння не буде ніколи?

Париська преса принесла вже докладні вісти про те, що Франція рішлася отверто заявити Союзови Народів через свого делегата Павла Бонкура, що — розброєння не буде ніколи! З отсих причин:

1. Америка в острій ночі відкидає повідомлення про англо-французьке порозуміння і сама збрійється.
 2. Коли отже збрійється даліше одна з найбільших морських сил Америки, а одна з найбільших сухопутних держав Росія робить те саме, то нема ніякого сенсу, даліше радити над розброєнням.
 3. Хоч договором у Льюкарні загарантували Франції її границі, то Франція не сміє забути про своїх малих союзників, „котрі знаходяться в найбільшій небезпеці“. І так подучення Австрії з Німеччиною грозить Чехословакій оточенням, Югославія загрожена союзом Італії в Угорщину, Румунія претензіями Росії до Бесарабії, а Польща своїм делікатним положенням між Німеччиною і Росією.
 4. Вкінці Франція не може стерпіти того, щоб Німеччина у справі розброєння грала ролю якогось судді і виступала зі свого рода моральним ультиматом перед Союзом Народів.
- З тих всіх причин справа розброєння вже фактично стала на мертвій точці й тим утратила рацію існування.

Розрухи в п'ятій частині світа
 „Хочете мати порядок чи панування товпи?“

З Лондону доносять, що з приводу важких розрухів у пристані Аделаїда в Австралії, де прийшло до затяжних бійок між страйкуючими й тими, що хочуть працювати, уряд полудневої Австралії видав прокламацію до народу. В ній називає ту кризу національною і звизає горожан, щоб утворили добровільно корпус охотничої поліції. Добровольці дійсно золотуються й одержують зброю та зараз беруть їх до вправ під командою б. офіцерів. Зі всіх сторін везуть їх автими в місцевості загрожених розрухами. Страйкуючі пробувають взяті наступом будинок біржі, але поліція відогнала їх буками. Міністер Брюс у своїй відозві заявляє, що уряд удержить спокій за всяку ціну і питає: „Хочете мати порядок чи панування товпи?“

Маленький фейлетон
ІВАН ТУРГЕНЕВ

Задоволений

По вулиці столиці несеться підскакуючи ще молодий панок. Його рухи веселі, жваві; очі сяють, уста усміхаються, приємно червоніє зворушене обличчя... Він увесь задоволення й радість.

Що з ним сталось? Чи він одержав спадок? Чи підвищили його в ранзі? Чи може поспішає на любовне побачення? Чи може просто добре поспівдав і почувтї здоров'я й ситої сили заграло у всіх його членах? Або чи часом не вдягли на його шню твій прегарний восьмикутувий хрест, польський королю Станіславе?!
 Ні, — він вигидав клевету на знайомого, поширив її дуже старанно, почув її, сіо само клевету з уст іншого знайомого — і сам їй повірив.

Який же задоволений, який навіть добрий у сій хвилі сей милий, многообіцяючий молодець.

Нові поміщики в СССР.

З большевицької преси.

В большевії, де уряд сконфіскував великі посілости, потворив з них у багатьох місцях т. зв. совхози (советські хозяйства). Се властиво нові поміщики (дідичі), тільки далеко гірші від старих. Ось що лише про їх господарку таки большевицька газета „Економическая Жизнь“.

В терській окрузі на горах Верблюдки є великий совхоз імени Карла Маркса. Господарить у нім советський агроном, але так господарить, що кошти продукції цетнара вієса в тім совхозі виносять 8 рублів 40 копійок, коли на ринку можна купити цетнар вієса за 4 рублі 20 копійок. Подібно є і з пшеницею. Управа лну дає в тім совхозі з року на рік шораз то більший дефіцит. І так в 1905 р. дефіцит з лну вносил 900 рублів, в 1926 р. вже 1600 рублів, а в 1927 р. — 3540 рублів! З кукурузою ше гірше, бо за оден рік дефіцит зріє семикратно! Взагалі з 20 культур того советського хозяйства 5 дає малесенький дохід, а 15 великий дефіцит.

„Комсомольская Правда“ в ч. 210 описує, як виглядає молоді, „вихована“ в нових обставинах. „Просто біда — не хочуть працювати. Вийдуть в поле і дивляться на сонце, щоб день скорше минув. А в господарстві спотикаються на пень, головою в хліві, в хомут задірють і все таки не поставлять жадної річи на своє місце. Приміри такого поведення видно трохи не в кождім совхозі“.

Так виглядають свідцтва таки самих большевиків. І чи може довго видержати така господарка?

Небезпека нової кризи в СССР для Європи

Під таким заголовком оповіствя В. Коковцев, б. прем'єр російських міністрів, статтю, в котрій пише:

Мимо всіх заперечувань уряду СССР годі вже довше закрити тяжку господарську кризу, яка потрясає величезною большевиків. Криза та росте й положення стає все гірше.

Від жовтня 1927 до марта с. р. число зарєстрованих безробітних у промислі зросло на 83% й дійшло до 25% всего робітництва! Рівночасно паде висота зарібку, а урядова організація помочи хорим така погана, що хорі мусять платити лікарів з власної кишені, коли хочуть мати дійсну поміч.

Та найгірше те, що надмірний висизк сили робітників при праці і зужиття машин доводить вже до страшної скількості випадків при роботі: коли в р. 1924 припадало 115 нещасних випадків на 1000 робітників, то в р. 1927 було їх 222. А при булогах, як виклазе статистика, припадає там нещасний випадок на кожного п'ятого робітника!

Політичної кризи уряд СССР не потребує боїтися, бо вся інтелігенція або залявана, або прогнана, а населення під великим тероретичним апаратом. Однак криза господарська, котра обхопила дуже великі маси, не дасться довго видержати. Та криза не полягає на припадкових умовах, бо вона наслідок режиму, котрий пакопав коріння суспільної господарки: право власности, свободу праці, право на овочі праці, рівність перед законом, можливість робити оцадности і т. д.

Нова велика криза доїсть останні резерви советів, котрі були запорукою стабілізації валюти. Тих резерв нема вже чим поповнити, навіть якщо уряд СССР продає усі музеї й історичні склади краю.

Надходить тепер година небезпеки для Європи. Блудом було думати, що большевики не можуть кинутися на Європу. Вониж підкопали основи суспільностей своєю прокламандою, котра нищить мораль і почуття громадянства. Доказує се хочби китайська революція, роблена з Москви. Сучасна криза СССР, наново доказує потребу одного фронту культурних народів проти большевії, щоб її під оглядом господарським ізолювати і в той спосіб запобігти небезпеці, котра грозить з Москвою всему світові.

„Характер се витривалість волі в добрім. Безхарактерність се невірність супроти своїх ідеалів і переконань, коли їх покидається задля приятелів чи особистої вигоди“.

З організаційної праці

(Будова дому захоронки в Бучачі. — Створення повітового організації УХО).

В релігійно-національним життю Бучаччини ставили в останніх місяцях дві замітні події.

Перша з них — се закладина усього каменя під новий дім СС. Служебниць враз із захоронкою, що відбулася 16. серпня с. р. Від многих літ було се предметом ріжних-преріжних проєктів, нарад і спорів. Аж вкінці завдяки інтеренції самого Преосв. Григорія, що в тій цілі їздив до Бучача в осени м. р. і великих зусиль многозаслуженого вже для релігійно-національного діла в бучачькім повіті, Всч. о. декана Нестайка справа та станула на твердий ґрунт. На посвячення усього каменя прибув відпочинком Станіславського Владика Всч. о. Пралат Лятишевський і по попереднім відслуженню св. Літургії в одній з місцевих церков відправив відповідне богослуження при численній співучасті доколичного духовенства і місцевих ОО. Василян, з яких один, о. П. Оліньський, керує цілою будовою. І вже тепер можна сподіватись, що та нова будівля, яка так і росте на очах, помістить незадолго в своїх мурах наших трудящих Сестер, що вже від многих літ розвивають тут свою спасенну діяльність над виховуванням місцевої молоді, та принесе тим немалу користь українській бучачькій громаді.

Другою важною подією були сходина місцевого й доколичного священства в мурах гостинного монастиря ОО. Василян, 17. вересня с. р., для засновання повітового комітету УХО-ї.

По кількох вступних словах, якими Всч. о. Декан отворив збори й підніс вагу організації в дусі Христовім, церковнім та народнім, головню під теперішню хвилю, наступив вибір президії, до якої увійшли о. Декан як голова, а о. парох Лушпінський як секретар. Принявши вибір віддав о. Декан голос пароху о. Стрільбицькому, котрий відчитав свій займаючий реферат на тему: Передумови Організації УХО-ї, де означив превелику вагу УХО-ї для теперішнього душпастирства. Слідуючий за тим відчит о. парох Мельника мав на цілі зясувати завдання УХО-ї в нинішніх часах, з чого прелатент вивязався справді знаменито. Після дуже оживленої дискусії, в якій забирав голос майже що не кождий з присутних слідували вписи в члени УХО-ї з річною вкладкою 5 зол., та вибір повітового комітету тої організації, до якого увійшли: Всч. о. Декан як голова, о. парох Мельник як секретар, о. парох Стрільбицький як касієр, о. Гнатів і Лушпінський як повітові організатори. По вислуханню ше ріжних внесків і запитів розійшлися всі присутні, піднесені на дусі й заохочені до дальшої праці у даному напрямі з постановою — вже від тепер що місяця сходитись тут і даліше вести започатковане св. діло, з тим більшою надією в серці, що чейже в межичасі всі священічі одиниці в околиці зрозуміють вагу УХО-ї та дадуть послух ласкавим запрошенням, що і досить вчасно і в не дуже то малім числі були розіслані по бучачькім та сусіднім деканатах.

Присутний.

Тельмана суспендували

У звязку з великими дефравдаціями.

Берлінська „Роте Фанге“ доносить, що центральний комітет комуністичної партії суспендував провідника нім ком. партії Тельмана за те, що він закрив перед партією великі дефравдації комуніста Вітторфа. Як відомо, Тельман був контррадянським Гінденбурга на уряд президента Німеччини...

Повістевий фейлетон „Новой Зорі“ з дня 4. X. 1928

ОСИП НАЗАРУК.

РОКСОЛЯНА

Українська історична повість з 16. століття.

Прийшовши до своїх кімнат, відітхнула і зараз відчинила шкатулку. Був у ній нашійник з брилїантів і перстень з туркусом. Але скоро замітила, що шкатулка мала подвійне дно. Коли висунула його, побачила мініатурну книжечку в оправі зі широкого золота й емальї.

Витягла й отворила. Було се — святе Письмо, таке саме, яке бачила у свого батька, тільки в маленькім форматі. Менше була здивувалася, якби той сам дар дав їй музулманин Абдуллаг, ніж Річчі, котрий так глумливо усміхався, коли говорив про Церкву і віру.

— „Що се має значити?“ запитала себе. Подумала, що може Річчі перебув якийсь допущ Божий і змінився. Бо що то він порадив синові Грітті, дати їй такий дар, того була певна.

Якби Річчі не вручив їй був того особливого дару, булаб його через Абдуллага завязала на окрему розмову, як свого бувшого учителя. А так — не хотіла викликати підозріння.

Мужеві показала той дивний дар, але сама більше не заглядала до нього, бо вже за першим разом та мала книжечка тяжіла їй у руці й викликала якийсь тягар на серці.

Велич і дорожнївність дарів, які звезено щасливий матери принца, переписвала все, що бачила в Стамбулі при нагоді таких і подібних свят. Індійські шалї та мусліни, ве-

нецькі атласи, єгипетські дамасти, грецькі делікатні як лух матерії, срібні миси повні золотих монет і золоті посуди, ливні дорогого каміння, лязурові полумиски і кришталеві чаші, повні найдорожчих родів цинамону і галок та квіту мушкетелї з райських островів Банда і пахоців індійських, китайську порцеляну з чаєм і чудові кримські футра несли прекрасні грецькі хлопчики, даровані султанці разом з тим, що несли. Етіонські й угорські невольники та мамелюки вели чудові клячі арабської раси й туркменських жеребців.

Четвертого дня почалися представлення для народа. На площі уставлено побудовані в тій цілі дві дерев'яні вежі, наповнені угорськими полоненими. Опісля почалися турніри й змагання мамелюків. Султан приглядався їм разом з народом до пізної ночі, яку світлами замінено в ясний день. Опріч штучних огнів, довго горіли дерев'яні вежі. Слідуючого дня знов збудовано два нові замки. Кождого з них боронила сотня тяжких їздців, що робили випадї. По здобуттю їх і упродажженню в полон багато гарних дівчат і молодих хлопців, замки підпалено й вони горіли довго в ніч.

Смого дня виступили густими лавами полки яничарів і пишню одягнена кіннота сіпагів під проводом генералів, несучи торжественні пальми або т. зв. свічі обрізанія з чудовими квітами та золотим дротом, що обвивав символи палїної сили.

Осмого й девятого дня відбувалися танці на ливках, при звуках музики. Танцювали звинні єгипетські ливвоскоки на високо протягнутих шнурях. Моряки і яничари лізли по дарунку, уміщені на верхах високих, гладких стовпів, висмарованих оливою і милом.

(Даліше буде.)

„ОЛЬКА“

215 24-30

З РЕЛ.-ЦЕРК. ЖИТТЯ

Кружок орієнтальних студій повстав у Римі під протекторатом кард. Сінчеро і за ініціативою визначних англійських католиків. Кружок має на цілі провадити досліди над історією ріжних східних Церков, їх обрядами і внутрішнім життям, щоби в сей спосіб пізнати ліпше проблем нового зєдинення та прискорити його розвязку.

„Пакс Романа“ — се інтернаціональний союз католических студентських організацій, що повстав тому вісім літ. Останні загальні збори сего стоваришення відбулися сего місяця в м. Кембрідж (Англія) при співучасті 100 відпоручників із 20 країв. Темою нарад була справа відношення католических студентів до їх товаришів іншої віри і переконань. На зборах був м. и. Беллок, звисний католический англійський письменник. Учасників зїзду приймав кардинал Бурн.

Християнський театр у Лондоні думають оснувати англійські католики на взір існуючого вже у Франції. Щоби приготувати публіку для сего театру, де виставлятимуть представлення релігійного характеру, основано драматичну бібліотеку.

В IV Евхаристійнім Конгресі в Чіле, що відбувся незвичайно торжественно в місті Ля Серена під проводом Апост. Нунція, взяло участь 16 чилійських і 2 болівійських католических єпископів.

Новий католический журнал в Індії п. з. „Inde“, що почав недавно виходити за дозволом церковної влади, має на цілі пропаганду інтересів гіндуських місій в краю і заграницею.

Конгрес християнських цехів відбувся з кінцем минулого місяця в Мюнхені при співучасті делегатів Німеччини, Франції, Польщі, Австрії, Чехословаччини, Югославії, Бельгії, Голандії і Угорщини. Христ. цехи сих країв творять міжнародну організацію.

ПОЛІТИЧНІ ВІСТКИ

АМЕРИКА. „Універс. Бюро Інформації“ доносить, що ізза англо-французького порозуміння Америка раз на завше підчеркує свою ізоляцію і те, що вона не дозволить, щоби європейські держави диктували їй силу тоннажі, яку вона сміє мати.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА. В 10-ім році існування чехосл. держави прийшло нарешті до порозуміння між організаціями чеських і німецьких продуцентів коронок, причім Чехи загарантували Німцям пошану їх мови. Се буде правдоподібно початком дальшого порозуміння й тим самим скріплення держави внутрі й на зовні.

СССР. На зїзді комінтерна, котрий недавно скінчився, ухвалено скріпити владу воєнного начальства до тої міри, що се рівнозначне зі зміною конституції. Признано 13 офіцерських рангів. Кождий офіцер має правомати денщика. Головнокомандуючим всіх змілітаризованих ком. організацій в західній Європі назначений Беля Кун з рангою „фельдмаршала червоної армії“. (Гл. за Свободу, ч. 215).

ЮГОСЛАВІЯ. З Загребу повідомляють, що виконавчий комітет хлопсько-демократичної коаліції проклямував товариський бойкот уряду і його сторонників. Ухвала ся оголошена в формі відозви до народу Сербів, Хорватів і Словінців. Відозва вказує на неможливість парламентарної боротьби, наслідком чою хорватський народ мусить хопитися інших способів боротьби, а саме бойкоту.

ОДИНОКИЙ СПЕЦІАЛЬНИЙ МАГАЗИН трикотажів.
Продає найтревальші СВЕТЕРИ, ТРИКОТИ, ПАНЬЧОХИ,
РУКАВИЧКИ, СКАРПЕТКИ по цінах гуртових.

Львів, — Ринок 35
(біля „Нар. Торговлі“).

НОВИНКИ

„Українська Громада“ доносить, що міністерство віроісповідань зажадало закриття 192 православних парохій на Волині. Прав. митрополія в Варшаві згодилася на закриття 42 парохій під умовами, щоби в них остали т. зв. „приватні“ (частние) батюшки, т. е. без права ведення метрик і т. д., одначе з задержанням церковних земель. (Числом около 40 парохій чваняться варшавські православні в Галичині).

Англійський конгрес фахових робітничих організацій відкинув внесок, щоби навязати взаємини з большевицькими робітничими організаціями більшістю двох і пів мільонів голосів.

Радек на вигнанню в Тобольську одержує від уряду СССР 7 рублів 50 копійок місячно. Колиб заявився проти Троцького, дістав би більше, але з вигнання не випустилиб його ще.

Словінська поезія в англійським перекладі. Іван Зорман, словінський поет в Америці, видав у Клівленді збірку старих словінських поетів в англійським перекладі для словінської молоді, що виросла в Америці. Се вже друга його збірка того рода разом з оригіналами, печатаними паралельно.

Ураган, що лютував минулого тижня в Америці, в самих британських колоніях спричинив страти на 8 мільонів золотих. Згинуло 59 людей, кількасот ранних.

Навернення поганського племені. В гіндуській епархії Патка навертається на католицизм ціле велике племя Санталів, яке числить біля 50.000 душ. Санталі — племя поганське і визнає анімізм. Успіх католических місіонерів пояснюється тим, що племя се не підпало під ніякий ворожий християнству вплив.

Рекорд висоти. Бальон, на котрім полетів еспанський майор Моляс, осягнув 11.000 метрів над поземом моря, одначе сам пасажир дістав на висоті 9.000 метрів вибух крови наслідком розрідженого воздуха — і помер.

З нинішнім числом розсилаємо чеки Т-ва „Просвіта“ з пригадкою на оповістку Т-ва в ч. 74. „Н. З.“

Новини чужих літератур

Sven Larsen: „DIE SAAT DER MOHREN“. Leipzig. Се дуже інтересний роман поважного змісту, котрий представляє спробу протестантів (зорганізованих у т. зв. Громаді Герингутських Братів), переціпити католицьку монашу організацію на протестантський ґрунт. Автор — син начальника тих герингутських протестантів знає ту справу основно і добре та цікаво малює, до яких конфліктів доводить місіонара подружжя і родинне життя та як марно пропадає ізза нього навіть дійсний героїзм одиниць. Як протестант автор не в силі дати вияснення, чому той героїзм до нічого путнього не доводить, бо підходить до теми з раціоналістичної точки погляду. Мимо того книжка його, писана щиро й на основі того, що сам бачив, може бути поучаюча і для католиків, бо утверджує в переконанню, що велика саможертва місійного життя і праці дає успіхи тільки на католицьких засадах.

ОГОЛОШЕННЯ

ОДИНОКО мед високогірський посідає в своїм хемічнім складі лічничі середники. Ціна 750 зл. за кільо враз з портом і опакунням. Замовлення приймаю тільки по кінці жовтня. Даю на місячні сплати. о. Володимир Данилів парох, Caryŭskie, p. Dwernik 327 3-3

ВАЖНЕ для П. Т. Духовенства і Читальень! **ЕВАНГЕЛІЯ**, служебники, молитвослови, книжки до бібліотек, книги канцелярійні, оправаляе дешево і на час переплетня П. ПОДОЛЯКА. Львів, вул. 149 Жовківська ч. 28. I. пов. 19-?

ПОРУЧАЄМО НОВО ВІДЧИНЕНУ
ФОТОГРАФІЧНУ РОБІТНЮ
„ДОРА“ ЛЬВІВ,
Словацького 2.

ФАБРИКА КОНСЕРВ

З. РУКЕРА Львів — Знесіння

поручає найліпшої якості:

яринові консерви в лущках, компоти в лущках і слоях, „jam“-и (конфітури) в слоях, ябкові і інші мармеляди, сливкові повиза, кавові консерви і кава збіжева, м'ясні консерви як гуляш, ковбаски і т. и., вудженни і масарські вироби, смалець і солонина. На експорт: бекони (вепрові боки) і шинки.

Закупує кожду скількість живих свиней як рівнож перепроваджує комісовий збут свиней на заграничних ринках.

Препарат до чищення
брудних стін і тапетів
1 кг. вистарчає
НА 2 КІМНАТИ.

Склад тільки у

О. Т. ВІНКЛЕРА СИН

:: Ринок 28 :: ЛЬВІВ :: Телефон : 19-96

Фабрика ПИЛЬНИКІВ **Г. МОЛЧИНСЬКИЙ**

Львів, вул. Волинська 25, тел. 20 18, станція зал.: Львів-Підзамче. Приймає ПИЛЬНИКИ до насінання і замовлення на нові. 282 18-25

ПАРОХІЯЛЬНІ БІБЛІОТЕКИ НА СПЛАТИ.
I-ша библ. — 58 книжок за 60 зол. платних у 3-місяч. ратах; II-га библ. — 110 книжок за 160 зол. пл. у 4 ратах, при чім перша рата 60 зол., прочі р. по 30 зол. Перша библ. надається для сльських, друга для міських парох. іббліотек. Усі книжки відповідно дбрані й певні щодо змісту. В переплеті I. библ. 100 зол., II библ. 220 зол. — Замість готівки приймаємо також векслі 3—4 місячні; дочислюємо тоді ще есконт. Замовляти: „Добра Книжка“ — Львів — Lwów, skr. p. 11. 294 13—50

Найтревальші **ПАНЧОХИ, СКАРПЕТКИ**
ПФАУ, Львів, РИНОК 19.

246 б найдешевше, бо вхід через сінн. 32-50

МОТОРИ
бензиново-нафтові

для сільських господарств
:: та дрібного промислу ::

продає по конкуренційних цінах
і на дуже догідних умовах

Фірма **РЕЗЕТКА**

Львів, ул. Словацького 2.

286 17—20